U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna
a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **O. S.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2010, č. j. 1 Az 14/2009 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené advokátce Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové **se nepřiznává** odměna a úhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal včasnou kasační stížnost proti shora označenému rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále „žalovaný“) ze dne 18. 9. 2009, č. j. OAM-61-631/LE-BE03-PA03-R2-2008. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

V kasační stížnosti stěžovatel výslovně uplatnil důvody vymezené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), namítá totiž nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a dále vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních
o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a

pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se dostatečným způsobem zabýval všemi potřebnými skutečnostmi, v případě stěžovatele však neshledal existenci žádného z taxativně vymezených důvodů udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Nebyl shledán ani zvlášť zřetele hodný důvod pro udělení azylu ve smyslu § 14 tohoto zákona. Žalovaný rovněž v případě stěžovatele neshledal důvody pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost postrádá uvedení jakýchkoli konkrétních pochybení, nezákonných postupů, skutkových argumentací, úvah, hodnocení, závěrů apod., jichž se měl žalovaný nebo soud vůči stěžovateli v průběhu řízení dopustit, navrhuje žalovaný, aby byla kasační stížnost odmítnuta.

Kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud přípustnou, ke stejnému závěru však nemohl dojít při posuzování otázky přijatelnosti (tj. zda kasační stížnost přesahuje vlastní zájmy stěžovatele) ve smyslu § 104a s. ř. s. Přijatelností kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval ve svém precedenční usnesení ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006 (publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). Podle tohoto usnesení se o přijatelnou kasační stížnost může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost obsahuje právní otázku, která je dosavadní judikaturou řešena rozdílně, 3) nastane potřeba učinit judikatorní odklon (Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně), 4) bylo-li v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Přijatelnost kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je přitom předpokladem jejího meritorního projednání.

Stěžovatel žádný z důvodů přijatelnosti kasační stížnosti neuvedl a ani Nejvyšší správní soud v daném případě přijatelnost kasační stížnosti neshledal. Kasační stížnost obsahuje toliko výše uvedené zákonné důvody, nezahrnuje však žádnou další argumentaci; k obecnému důvodu kasační stížnosti vymezenému v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nespecifikuje, jaká právní otázka měla být ze strany soudu nesprávným způsobem posouzena, v případě důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rovněž neuvádí jakákoliv konkrétní pochybení. Nejvyšší správní soud vychází z premisy „nechť si každý střeží svá práva“; s ohledem na zásadu dispoziční proto není možné, aby byla v tomto ohledu ze strany soudu vyvíjena iniciativa směrem k vytváření argumentace za stěžovatele (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37, publ. pod č. 312/2004 Sb. NSS).

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud neshledal vady, ke kterým by musel přihlížet z úřední povinnosti ve smyslu § 109 odst. 3 s. ř. s (zmatečnost řízení před soudem, nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, nicotnost rozhodnutí správního orgánu), a jež by přijatelnost kasační stížnosti mohly založit, nezbylo nic jiného, než kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. odmítnout pro nepřijatelnost.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla právní zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). V daném případě však z obsahu spisu neplyne, že by ustanovená zástupkyně učinila úkon právní služby, za který by jí náležela odměna ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), ostatně sama zástupkyně soudu sdělila, že neuplatňuje nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování stěžovatele; soud jí proto toto právo nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. září 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu